

Sygn. akt V K 154/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – Marta Kornacka

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2016 r., na rozprawie

sprawy **T. B.**

urodzonego (...) w W.

syna H. i A. z d. D.

oskarżonego o to, że: w dniu 7 maja 2016 r. około godz. 00:50 na trasie K.-W. gm. P. będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Giżycku VIII Zamiejscowy Wydział Grodzki w Węgorzewie z dnia 19 grudnia 2007 r. (sygn. akt VIII K 299/07), wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku VIII Zamiejscowy Wydział Grodzki w Węgorzewie z dnia 3 października 2007 r. (sygn. akt VIII K 362/04) i wyrokiem Sądu Rejonowego w Giżycku VIII Zamiejscowy Wydział Grodzki w Węgorzewie z dnia 24 października 2002 r. (sygn. akt VIII K 243/02) w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Giżycku VIII Zamiejscowy Wydział Grodzki w Węgorzewie z dnia 19 grudnia 2007 r. (sygn. akt VIII K 299/07) prowadził samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 2,05 i 2,25 promila alkoholu etylowego we krwi przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej kary sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art.178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1. Oskarżonego **T. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.
3. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.
4. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 154/16

UZASADNIENIE

T. B. został dotychczas skazany czterokrotnie wyrokami Sądu Rejonowego w Giżycku za popełnienie czynów kwalifikowanych z art. 178a§1kk:

1) Sygn. akt VK 243/02 w dniu 24.10.2002r, gdzie wymierzono mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby lat 2, orzeczono środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat.

2) sygn. akt VIIIK 63/03 w dniu 15.04.2003r, gdzie wymierzono mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat oraz świadczenie pieniężne na rzecz Stowarzyszenia (...).

Wyroki te zostały połączone wyrokiem łącznym wydanym w dniu 04.04.2006r sygn. akt IIK 430/05, gdzie wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

3) sygn. akt VIIIK 365/04 w dniu 03.10.2005r m.in. za czyn z art. 178a§1kk, gdzie wymierzono mu karę za ten czyn 5 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono karę łączną 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności ;orzeczono środki karne – zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat; karę zakończył odbywać w dniu 14.05.2014r (k. 65)

4) sygn. akt VIIIK 299/07 w dniu 19.12.2007r za dwa czyny kwalifikowane z art. 178§1kk w zw. z art. 177§1kk – na karę 1 rok i 5 miesięcy pozbawienia wolności, 8 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i art. 178a§1kk – na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, 5 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, 10 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wyrok uprawomocnił się w dniu 26.03.2008, zaś oskarżony odbywał karę pozbawienia wolności od dnia 12.05.2014r do dnia 12.05.2015 – w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem. Wyznaczono mu okres próby do dnia 12.05.2017r (k. 66 – 67).

W dniu 7 maja 2016r około godziny 00.50 T. B. jechał samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...). Samochód ten przystosował do swoich potrzeb, ponieważ T. B. porusza się na wózku inwalidzkim. Dzień wcześniej odbywała się komunia święta jego dziecka, na którą nie została zaproszona jego rodzina. T. B. pokłócił się z matką dziecka i spożywał alkohol, nie potrafił podać jego ilości. W nocy wracał z K. do domu. Wieczorem, około 1 w nocy z 6 na 7 maja 2016r J. Z. wspólnie z kolegą R. M. (1) wracali do O., jechali trasą K. – P.. Wówczas jadąc lasem, po lewej stronie drogi w rowie zobaczyli samochód marki F. (...). Postanowili sprawdzić co się stało. W aucie za kierownicą siedział kierowca, który spał. Mężczyźni wezwali patrol policji, a do czasu jego przyjazdu kierowca cały czas spał. Dopiero patrol policji obudził kierowcę. Kierowcą był T. B.. Przeprowadzone badanie stanu trzeźwości urządzeniem (...)wykazało, iż o godzinie 2:06 T. B. miał we krwi zawartość alkoholu na poziomie 1,18mg/l. Przeprowadzono również badanie krwi kierowcy – pobranie o godz. 2.45 – wynik 2,25 promila i o godz. 3.15 – 2,05 promila.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: odpisów wyroków wraz z uzasadnieniami k. 45 – 49, danych o karalności k. 51 – 53, odpisów wyroków k. 31, 57, 58 – 59, 74 – 75, informację o odbyciu kary k. 60, 61, 64, postanowienia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu k. 62, 63, 66 – 67, notatki urzędowej k. 1, protokołu k. 2, zeznań świadków – R. M. (2) k. 10, J. Z. k. 12, R. S. k. 34 – 35, sprawozdania z przeprowadzonych badań k. 15 – 26, materiału poglądowego k. 29 – 30, informacji k. 32, a także wyjaśnień oskarżonego k. 102.

Oskarżony T. B. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił w jakich okolicznościach doszło do jego dokonania. Wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, a jako takie są wiarygodne. Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. Oskarżony nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, a orzeczony wobec niego zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi obowiązuje do 26.03.2018r.

Odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art.178a§4kk podlega ten m. in., dopuścił się czynu określonego w §1 art. 178akk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. Niewątpliwie oskarżony dopuścił się popełnienia tego czynu

w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Z treści art. 115§16 pkt 2kk wynika, że stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,25 mg/l. Ze sprawozdania z przeprowadzonych badań krwi oskarżonego wynika, iż o godzinie o godz. 2.45 – miał zawartość 2,25 promila alkoholu we krwi, zaś o godz. 3.15 – 2,05 promila. Będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem osobowym około godziny 00.50 na trasie K. – W..

Oskarżony dopuścił się czynu z art. 178a§4 kk w warunkach powrotu do przestępstwa, albowiem dopuścił się kolejnego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne (art. 64§1 kk).

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Niewątpliwie oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, iż znajduje się pod wpływem alkoholu. Pomimo tego zdecydował się na jazdę samochodem. Zapewne oskarżony liczył na to, że uniknie odpowiedzialności, nie zostanie zatrzymany, wracał do domu w środku nocy. On sam miał świadomość tego, że nie może prowadzić samochodu, a do tego znajdował się pod wpływem alkoholu. Nie zważał na ewentualne skutki i konsekwencje swego zachowania. Zignorował orzeczenia Sądu – orzeczony wobec niego środek karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Oskarżony przebywa na warunkowym przedterminowym zwolnieniu, wyszedł z więzienia w maju 2015, a mimo to ponownie popełnił przestępstwo. Podkreślić należy, iż oskarżony znajdował się pod bardzo dużym działaniem alkoholu, było to ponad dwa promile. Stan jego nietrzeźwości był na tyle znaczący, że oskarżony zasnął za kierownicą auta.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, fakt uprzedniego kilkukrotnego skazania za jazdę pod wpływem alkoholu. Zauważyć należy, że oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu – art. 45 ust. pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym – która zabrania prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwym. Poza tym oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę, że popełnia kolejne przestępstwo kierowania pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu, a był już karany za takie przestępstwa. Dotychczas orzeczone wobec niego kary pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie odniosły żadnego skutku wychowawczego wobec oskarżonego. Również zarządzenia wykonania wobec niego kary pozbawienia wolności nie odniosły żadnego rezultatu. Oskarżony zdawał sobie sprawę, że to była ostatnia szansa jaką otrzymał i ponowne popełnienie przestępstwa zostanie surowo potraktowane.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności. Artykuł 69§4kk stanowi, iż w stosunku do sprawcy przestępstwa z art. 178a§4kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Wobec oskarżonego Sąd nie znajduje takowych. To, że oskarżony ma problemy zdrowotne, nie oznacza iż nie może poddać się rehabilitacji czy leczeniu w warunkach zakładu karnego. Oskarżony swoim zachowaniem dowiódł, iż jest nieodpowiedzialny, nie respektuje nałożonych na niego obowiązków, a do tego ponownie, pod wpływem alkoholu prowadził samochód.

Zgodnie z art. 42§3kk Sąd skazując za to przestępstwo obowiązany był do orzeczenia środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Stosownie do art. 43a§2kk Sąd skazując za przestępstwo określone w art.178a§4 kk orzeka świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a zasądzona wysokość świadczenia w kwocie minimalnej to 10.000zł.

Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów procesu ponieważ nie uzyskuje on dochodów pozwalających na ich poniesienie – art. 624§1kpk.